

РАДІСТЬ

«Не самим хлібом житиме людина, але
кожним словом, що виходить з Божих уст»
(Матв. 4:4).

500 ЛІТ
РЕФОРМАЦІЇ

ВІЧНИЙ СКАРБ

№ 6 Червень 2017

Щомісячна християнська газета

www.lifeforce.com.ua

«Діти –
спадщина
Господня»
(Псал. 127:3).

ІСПИТ У ШКОЛІ ХРИСТА

Чи давно ви були абітурієнтами? Пам'ятаєте, як билосся ваше серце в очікуванні результатів вступних іспитів? Що вплинуло на рішення приймальної комісії: ваші знання, випадок чи поблажливість екзаменаторів?

Запис в учні Ісуса був багатоступеневим. Не всі й не відразу потрапляли в один клас. Пройти повний курс навчання змогли одиниці.

Ісус був і Учителем, і Школою. Запрошення переступити її поріг і сісти за парту було звернене до всіх. Але не кожному з охочих навчатися ця Школа сподобалася. Наступні заняття проходили так, що відрахування було неминучим.

Чи впевнені ви, що не помилилися у виборі Школи? Чи не перевести-ся вам до іншого вищого закладу? А може, ви ще ніде не навчаєтеся?

ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД ІСУСА

З того далекого минулого нічого не змінилося. Від учня завжди очікувала-ся глибока відданість учителю і його справі. Однак щось усе-таки змінило-ся. Ісус загострив конфлікт між прихильністю людини до священних традицій і Царством Божим.

Христу потрібні були учні. Як при небувалому врожаї, Ісусу необхідна була допомога. Справитися з побілілими нивами руками дванадцяти учнів було неможливо. Масштабна світоглядна програма Вчителя, адресована як людині зокрема, так і суспільству, а також владі в цілому, не могла бути реалізована за відсутності великої кількості відданих послідовників. Але кого покликати за Собою? Який "іспит" запропонувати "абітурієнтам", щоб набрати найкращих і відрахувати випадкових? Як відрізнити послідовника від туриста, гравця від уболівальника, бджолу від трутня? Ось

що про це пише Лука: «Як ішли вони [Ісус і найближчі учні], в дорозі один сказав Йому: Я піду за Тобою, куди тільки Ти підеш, [Господи!] Ісус відповів йому: Лисиці мають нори, а птахи небесні – гнізда; Син же Людський не має де й голови прихилити. І промовив до іншого: Іди за Мною. А той відповів: Господи, дозволь мені спочатку піти й поховати свого батька. Сказав же йому: Залиш мертвим ховати своїх мерців, а ти йди та сповідай Боже Царство! А інший сказав: Я піду за Тобою, Господи, але спочатку дозволь мені попрощатися з домашніми. Ісус відповів йому: Жодний з тих, хто поклав руку на плуг і озирається назад, не годиться для Божого Царства» (Луки 9:57-62).

«Один», «інший», «а інший» – ось так їх називає євангеліст Лука. Важливі були не імена й родоводи, а вчинки. «Один» і «а інший» самі вирішили "вступити до ВНЗ", тобто піти за Вчителем. «Іншого» ж запросив Ісус. "Вступний іспит" тривав недовго. Кожному з потенційних учнів Ісус приділив не більше п'яти хвилин. Була лише коротка бесіда, яку і діалогом назвати складно. Жодних запитань до них, ніяких запитань до Христа. І все ж кожен зробив коротку, але важливу заяву щодо Вчителя та Його школи.

Учителя завжди виділяла лаконічність. Свій звичці Він не зрадив і цього разу. Запал першого – «я піду за Тобою, куди тільки Ти підеш» – Учителю остудив словами: «Син же Людський не має де й голови прихилити». Другого Він збентежив заявою про те, що живі не повинні бути в полоні в тих, хто колись помре. Третьому Він одразу дав зрозуміти: двоєдушна людина зіпсована, у Царстві Божому таким робити нічого.

Під ногами в "абітурієнтів" розверзлася прірва. У мертвій тиші було чути, як билися їхні серця. Від почуття кожен впав у глибоку духовну кому. А Вчитель не намагався вивести їх зі стану глибокого збентеження. Він поспішав до столиці.

На відміну від Учителя "абітурієнти" нікуди не поспішали. Їх навіть почали долати сумніви, чи до того "закладу" вони зібратися вступати? Чи не помилилися вони адресою? Складно сказати, чи був хтось із них зарахований до "закладу" Ісуса. Чому ж Лука вирішив вписати цей епізод у свою розповідь? Ідеться насправді не про тих трьох безіменних «один», «інший» і «а інший», а про нас з вами. Подивімося на себе, повернімося в той день, коли нам довелося складати вступні іспити, і послухаймо свої відповіді на заклик Учителя: «Іди за Мною».

«ОДИН»

«Я піду за Тобою, куди тільки Ти підеш, [Господи!]

Здавалося б, яка мала для цього задатки. Учителю помітив це, тому й покликав: «Іди за Мною!» Складно було відмовитися від такої пропозиції, але і нерозважливо приймати її теж не хотілося. Юнак замислився. Нарешті він відповів: «Господи, дозволь мені спочатку піти й поховати свого батька».

Учитель немов обливає цього кандидата в учні крижаною водою, коли говорить: «Лисиці мають нори, а птахи небесні – гнізда; Син же Людський не має де й голови прихилити».

Природа надає житло всім, крім людини. Тільки вона має будувати будинок. Звичайно, і птахи в'ють гнізда, і лисиці риють нори, але тільки у людини на спорудження собі житла витрачається півжиття. Здається, що Бог більше подбав про птахів і тварин, ніж про людину. Вони мігрують, але на шляху в них завжди є притулок. Учителю теж був у дорозі, але для Нього не знайшлося притулку. Хоч Він і любив цей світ, світ був Йому чужий, та й сам світ цурався Його. Царство Боже, яке уособлював Учителю, було вторгненням у цей світ, і світ Його відкидав. Ісус був небажаним приходом навіть у Себе на батьківщині.

Як не знайшлося Немовляті Ісусу місця в готелях Вифлеєму, так не було Йому місця і потім. Нічого дивного, адже Він з'явився в цей світ для того, щоб прямувати Своїм шляхом, а не для того, щоб побудувати фортецю. Христос завжди був у дорозі, Він ішов до столиці, Він ішов до Голгофи.

Звичайно, бував Ісус і в домах, Його запрошували люди різних соціальних станів. Він жив у будинку Петра в Капернаумі, зупинявся в Марфи, Марії та Лазаря, одного разу навіть навідався в дім митника. Але суспільство не виявило належної гостинності Синові Божому. А наприкінці земного шляху Ісуса чекали жадливі події.

Написано так: «Стояла повна посудина оцту. Воїни, настромивши на тростину губку, намочену в оцті, піднесли до Його уст. Спробувавши оцту, Ісус сказав: Звершилося! І схиливши голову, віддав духа» (Івана 19:29, 30).

Тільки тут, на власних грудях, знайшлося Йому місце, де Він нарешті зміг прихилити голову.

Але повернімося до того дня, коли відбувався "вступний іспит" у школі Ісуса. Нам невідома реакція першого "абітурієнта" на слова Вчителя. Напевно, вона була негативною. Але ж не про нього мова, а про мене і про вас. Свою відповідь ми повинні знати.

Піти за Ісусом означає стати на шлях служіння Богу. Чи хочете ви знати, що це за шлях? Він веде до Голгофи, а Голгофа, як відомо, у кожного своя.

«ІНШИЙ»

Ця людина в учні не набивалася, хоч і мала для цього задатки. Учителю помітив це, тому й покликав: «Іди за Мною!» Складно було відмовитися від такої пропозиції, але і нерозважливо приймати її теж не хотілося. Юнак замислився. Нарешті він відповів: «Господи, дозволь мені спочатку піти й поховати свого батька».

Вхід до Божого Царства не залежить від статусу чи становища людини, від багатства чи його відсутності. Лука разом з іншими авторами Євангелій зазначає, що людина має прийти до Ісуса і бути готовою до цілковитого послуху, абсолютної залежності та дитячої довіри; саме це характеризує громадян Божого Царства. Вони повинні бути готові відмовитися при необхідності від усього, оскільки те, від чого вони не захочуть відмовитися, у певному розумінні не тільки конкуруватиме з Ісусом, але, по суті, перемагатиме Його. Ісус володіє повним правом на наше життя, на кожен його аспект. І це має глибокий зміст, бо тільки завдяки Йому ми взагалі існуємо. Тому Він гідний нашої повної відданості.

Кожному доводиться складати іспит лише за себе. Момент часу тут відіграє велику роль. Відстрочення іспиту або перескладання неможливі.

«А ІНШИЙ»

Написано, що «а інший сказав: Я піду за Тобою, Господи, але спочатку дозволь мені попрощатися з домашніми». Так само попросив Єлисей: «Нехай поцілую я батька свого та свою матір» (1 Цар. 19:20), але з тією лише різницею, що Ілля незабаром мав бути піднесений на Небо, а Ісус незабаром мав бути піднесений на хрест. Ось у цьому і полягала та невідкладність місії Христа, яка не залишала місця зволіканню. Тому Христос каже, що двоєдушним людям поряд з Ним немає чого робити: «Жодний з тих, хто поклав руку на плуг і озирається назад, не годиться для Божого Царства».

Чи склав третій "абітурієнт" свій іспит? Напевно, ні. Він показав свою непридатність, вважаючи, що Ісус може почекати, поки він піде й насолодиться спілкуванням зі своїми рідними. Він не зміг розпізнати невідкладності місії Того, Хто стояв перед ним. Кожен, хто каже Ісусу: «Спочатку я і моя сім'я, а Ти – потім», – це людина не духовна, не придатна для Царства Божого. Узятиса за плуг і озиратися назад означає зіпсувати борозну. З такими орачами поля не обробиш, ґрунт для засіву не приготуєш. Не повинні сімейні узи бути міцнішими за ті узи, що пов'язують людину з Богом.

Христос шукає Собі справжніх учнів, мужніх послідовників, чия прихильність Учителю має високу пробу. Ті ж, у кого сім п'ятниць на тижні, хто раз у раз озирається, хто боязкий і неспівний, повинні знайти собі іншу школу. Статус школи диктує складність іспиту. Навчання в школі Христа – це не відвідування клубу за інтересами, а набагато серйозніше. Починаючи від Івана Предтечі, багато учнів Ісуса закінчили свій шлях у в'язницях, таборах, засланнях, на гільйотинах. Це були найкращі з Його послідовників, саме ТАКИХ учнів Він шукав.

КУДИ ПІТИ НАВЧАТИСЯ

Людське життя минає у світлотіньовому просторі. Поєднання чесності й шахрайства можна побачити практично скрізь, навіть у релігійній сфері. Питання про те, куди піти навчатися, насправді означає інше: з яким учителем пов'язати свою долю?

Є тільки один Учителю, Якому не потрібні ваші гроші, ваша нерухомість, ваша краса, ваші таланти, ваше здоров'я, ваша молодість, ваші знання, ваші зв'язки, ваше ім'я, ваш авторитет, Йому потрібні ви.

Отже, набір оголошений. Іспит складний. Не кожному під силу витримати допитливий погляд Учителя. Але не бійтеся! Вступайте до цієї Школи, навчайтеся – і ви не пожалкуєте. Учителю не підведе. Ви складете іспит.

Юрій Друмі

Я бреду босиком по росе,
По лужку серед ромашек и мяты.
Нет ни облачка в небе, и все
Мои мысли молитвой богаты.

В ней хвала серебристой росой
Под лучами, как жемчуг, играет,
Благодарность сплошной полосой
Изумруда травы прорастает.

Белогрудой ласточкой ввысь
Мои просьбы взлетают над полем.
Своим сердцем на них отзовись
По Своей, Отче, праведной воле.

Ты любовью меня напитаю,
Как росой и теплом эти травы,
И отрадой взлетающих стай
Распахни мне простор Твоей славы.

Ольга Бокова

1 ЧЕРВНЯ – МІЖНАРОДНИЙ ДЕНЬ ЗАХИСТУ ДІТЕЙ

БЛАГОСЛОВЕННЕ ДИТЯ

Одного разу моя добра знайома запросила мене відвідати богослужіння в храмі. Не довго думаючи, я погодилася й пішла. Потрапила саме на служіння благословення дитини. Згодом моя приятелька розповіла мені про важливість цієї події в житті батьків і малюка.

Діти – це особливий дар Божий, «спадщина Господня», як каже Соломон у Псалмі 127. Одного разу вони прийшли в цей світ, як маленькі перлини з великої скарбниці люблячого серця Отця. Так, діти – це диво. Дитина таємниче виткана Самим Богом ще в утробі матері (див. Псал. 139:13). У вашого малюка ваші риси обличчя, також він схожий на батька та дідуся. Це найкращий подарунок, який Господь міг подарувати нам, батькам. Цікаво, а чи бачать діти в наших очах радість людини, яка отримала безцінний дар? Проте настане час – і цей дорогоцінний дар ми повинні будемо принести цілим та неушкодженим і передати в руки Життєдавця.

Усвідомлюючи всю відповідальність за дитя перед Богом, Маноах (батько Самсона) знайшов правильний підхід до цього питання: він молився. Дитини ще не було, а в батька вже тремтіло серце: як виховувати і що робити з цим немовлям? (див. Суд. 13:8). Такий підхід не застарів і сьогодні. Господь дає мудрість і сучасним батькам, які бажають у всьому чинити правильно.

Ісуса-Немовля батьки принесли до храму для звершення обряду благословення та посвячення, адже Йосип і Марія хотіли зробити «все за Законом

Господнім» (Луки 2:39). Взявши Дитятко на руки, священник здійснив необхідне служіння. У списку первородних він записав ім'я – Ісус. Священника здивувало захоплення Симеона цим Немовлям, адже, зважаючи на зовнішній вигляд, Йосип і Марія були простими галилеяцями. Проте Симеон, слухаючи Духа Божого, бачив в Ісусі Месію, спасіння Боже.

Саме ставлення Ісуса до «цих малих» спонукає нас благословляти своїх дітей, присвячуючи їх Богові: «Він обійняв їх і, поклавши на них руки, благословив» (Марка 10:16); «Приносили ж до Нього й немовлят...» (Луки 18:15).

У світі, де на наших дітей постійно чатує небезпека, ми, батьки, повинні приготувати «кошик», у якому дитина зможе знайти спокій серед моря зла. Тільки в Богові наші діти можуть бути в безпеці, відчуваючи мир і затишок. Головне, щоб наш молитовний «кошик» не став непридатним.

У всі часи була потреба в особливій молитві за дітей. Учні намагалися перешкодити благословенню дітей, але Ісус сказав: «Облиште дітей і не забороняйте їм приходити до Мене» (Матв. 19:14). Він був незадоволений тими, хто так чинив (див. Марка 10:13, 14). Коли матері розповіли Йому про своє бажання, Господь зі співчуттям вислухав їхнє боязке прохання. Він сів з дітьми на коліна, покладав руки на їхні голови, даруючи їм благословення, за яким вони прийшли.

Наступні роки згадак про цю подію вберігала дітей від ухилення зі шляху, призначеного для викуплених Господом.

Таке має відбуватися й сьогодні. З якою метою звершується служіння благословення дітей?

1. Подякувати Богові за диво народження.
2. Спонукати батьків виховувати дитину в любові до Ісуса.
3. Благословити дитину та присвятити її життя Богові.

Благословення дитини може відбуватися в будь-якому віці, починаючи відтоді, коли батьки вважатимуть за можливе брати її із собою до церкви.

Служіння посвячення дітей складається з чотирьох частин:

1. *Батьків просять пройти вперед.* Можна запросити вийти також родичів малюка.

2. *Пасторське повчання.* Краще присвятити цьому все служіння. Та якщо немає можливості присвятити все богослужіння темі виховання дітей, то служителю варто сказати короткі слова настанови щодо духовних обов'язків батьків. Зазвичай пастор ставить батькам кілька запитань, спонукаючи звернути особливу увагу на найважливіші аспекти батьківського служіння:

- Чи визнаєте ви, що ця дитина є даром Божим, і чи готові ви віддати хвалу Богові за Його благословення для вашої сім'ї?
- Чи присвячуєте ви сьогодні цю дитину Господу?
- Чи готові ви пообіцяти, що будете робити все можливе, щоб допомогти цій дитині навчитися любити Ісуса?
- (Звертаючись до церкви) Чи готові ви сьогодні обіцяти підтримувати цих батьків своїми молитвами, церковними програмами й атмосферою турботи?

Усе зібрання приєднується до посвячення дитини Богові й обіцяє підтримувати її до дня хрещення, коли це дитя стане повноправним членом церковної сім'ї.

3. *Молитва благословення.* Батьки та громада в подяці об'єднуються в молитві благословення, засвідчуючи свою віру в те, що ця дитина належить не тільки батькам, а й Богові. Служитель або тримає її на руках, або покладає на неї руки, довіряючи її Богові та просячи особливого захисту та благословення.

4. *Привітання, вручення свідоцтва та подарунка.* Приємно, коли на таких служіннях зі своєю привітальною програмою виступають діти. І не важливо, що деякі з них ще не вимовляють багатьох звуків, їхня чистота і щирість захоплює всіх присутніх, і вони з розчуттям приймають від них настанови. Таким чином, дитяча група приймає у своє середовище ще одну важливу людину. Цієї миті можна урочисто вписати ім'я благословенної дитини в дитячу групу. Корисно буде дізнатися значення її імені та пов'язати з ним настанови та привітання.

Спільна фотографія, яка закарбує в пам'яті церемонію благословення, нагадуватиме батькам про цінність їхнього найдорожчого подарунка від Господа.

Підготувала
Ліка Введенська

Берегите своих детей

Берегите своих детей!
По мелочам их не ругайте,
Зло своих неудачных дней
Никогда на них не срывайте.

Не сердитесь на них всерьез,
Даже если они провинились.
Ничего нет большего слез,
Что с ресничек родных скатились.

Если валит усталость с ног,
Совладать с нею нету мочи,
Ну а к вам подойдет сынок
Или ручки протянет дочка,

Обнимите покрепче их,
Детской ласкою дорожите.
Это счастье – короткий миг.
Быть счастливыми поспешите!

Ведь растают, как снег зимой,
Промелькнут дни златые эти.
И покинут очаг родной
Повзрослевшие ваши дети.

Перелистывая альбом
С фотографиями из детства,
С грустью вспомните о былом,
О тех днях, когда были вместе.

Как же будете вы хотеть
В это время опять вернуться,
Чтобы маленьким песню спеть,
Щечки нежной губами коснуться.

А пока в доме детский смех,
От игрушек некуда деться,
Вы – на свете счастливее всех.
Берегите, пожалуйста, детство!

Н.А.

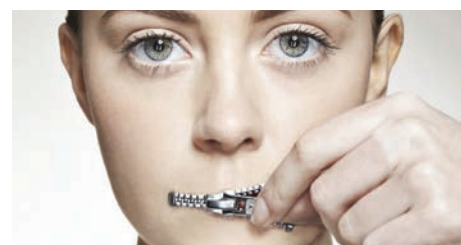
ВИСЛОВИ СЕНЕКИ

- Хто зробив добру справу, нехай мовчить. Говорить нехай той, для кого вона була зроблена.
- Чим більше людина схильна ображати інших, тим гірше вона сама сприймає образи.
- Найпростіший приклад переконливіший за найкрасномовнішу проповідь.
- Благо не в тому, щоб життя було довгим, а в тому, як його прожити: може статися, та й нерідко трапляється, що життя того, хто живе довго, беззмисловне.
- Життя багатьох зосереджене на завтрашньому дні. Люди не живуть, а збираються жити.

- Важко привести до добра повчаннями, легко прикладом.
- Заздрість людей свідчить, наскільки нещасними вони себе відчують.
- Не той бідний, хто мало має, а той, хто багато хоче.
- Хто потребує поблагливі, нехай і сам її виявляє.
- Сильніший за всіх – той, хто володіє собою.
- Найгірший з недугів – бути прив'язаним до своїх недугів.
- І після поганого врожаю потрібно сіяти.
- Ніколи не вважай щасливим того, хто залежить від щасливих випадковостей.

- Суспільство – це звід каменів, який обрушився б, якби один не підпирив іншого.
- Хто мовчати не вміє, той і говорити не здатен.

ЖАННА Д'АЛЬБРЕ

Реформація розпочалася в Німеччині 1517 року, і дуже швидко її вплив поширився іншими країнами. Вона знаходила прихильників у різних кутках Європи. Сприйняття «нового вчення» монархами було неоднозначним. Маргарита Ангулемська, королева Наварри¹ й сестра французького короля Франциска I Валуа стала однією з перших серед тих монархів, які стали на захист Реформації та всіляко сприяли її подальшому розвитку. Незважаючи на близькість Маргарити до короля Франції, їй не вдалося переконати брата прийняти або хоча б не переслідувати реформаторів (їх у Франції називали гугенотами²). Проте Маргарита Наваррська підтримала протестантизм у власному королівстві, де допомагала пасторам та їхнім родинам, фінансувала друк перекладу Святого Письма народною мовою, коротких катехізисів і збірників псалмів, засновувала школи, влаштовувала візитації, щоб підвищити освітній і духовний рівень своїх підданих. Результат цих поодиноких зусиль Маргарити міг бути зведений нанівець після її смерті 1549 року. Проте справу матері продовжила її єдина дочка Жанна д'Альбре (1528 – 1572), яка стала на захист Реформації в найбільш скрутний час – період довгих релігійних війн, що розколювали французьке суспільство.

Жанна народилася 16 листопада 1528 року в палаці Сен-Жермен-ан-Ле біля Парижа, у безпосередній близькості до французького королівського двору, у родині Маргарити та Генріха II – королів Наварри й Беарну. Дуже рано її розлучили з батьками: коли Жанні ледь виповнилося два роки, Франциск I, король Франції та її дядько, забрав дитину в батьків, щоб зайнятися її освітою. Чому король Франції приділив дівчинці таку особливу увагу? Усе пояснювалося дуже просто – Жанна була єдиною спадкоємицею Наваррського королівства, яке французькі королі бажали втримати під своїм протекторатом.

Вихователем принцеси став Ніколя Бурбон (1503 – після 1550) – придворний учитель, поет і гуманіст. Дівчинку навчали латинської мови, античної та французької літератури, а також теології. Відомо й те, що вона розмовляла кількома європейськими мовами – окрім французької, ще іспанською та італійською. Жанна з дитинства була оточена слугами, цінними подарунками, палацовою розкішшю, проте їй рідко вдавалося провести час із батьками й родичами. Сучасники відзначали її «непокірний і відважний» характер, який був, вочевидь, результатом її ранньої самостійності³. Проте особливо її непроста вдача проявилася під час протистояння Жанни із самим королем Франції у справі одруження.

Шлюб Жанни д'Альбре був для Франциска I гарною можливістю встановити дружні стосунки зі своїми давніми ворогами та заручитися їхньою підтримкою. Інтереси дівчини та її батьків при цьому не враховувалися – як васали, вони мали підкоритися своєму суверену в такому доленосному рішенні. 1541 року, коли Жанні

виповнилося лише 12 років, Франциск наполіг на її одруженні з герцогом Вільгельмом Клевським (1516 – 1592). Такий вибір був продиктований винятково стратегічним інтересом: герцог Клевський мав підтримати Франциска в його військовому протистоянні з Карлом V Габсбургом.

Юна принцеса чинила рішучий опір рішення свого вінченосного дядька – вона писала численні листи, говорила з ним особисто. Ось фрагмент одного з листів, який яскраво свідчить про рішучість і відчай, з яким Жанна відстоювала право брати участь в ухваленні важливих життєвих рішень. «Я, Жанна Наваррська, продовжуючи вже висловлені протести, цим листом засвідчую, що шлюб, який планують укласти між герцогом Клевським та мною, суперечить моїй волі; що я ніколи не погоджувалася на нього і не погоджусь[...] І я не знаю, до кого звернутися, окрім Бога, бо бачу, що мої батько й мати полишають мене, хоч обоє добре пам'ятають, як я їм сказала, що ніколи не полюблю герцога Клевського [...] і ніколи він не стане моїм чоловіком, і ніколи я не визнаю його своїм чоловіком, і подібний шлюб буде недійсним. Беру у свідки Господа та вас... Прошу кожного з вас пам'ятати примус, насилля й тиск, вчинений на мене у справі цього шлюбу»⁴.

Незважаючи на протести Жанни, шлюб між нею та герцогом Клевським усе ж був укладений 15 липня 1540 року. Як дівчина і попереджала, вона не пішла сама до вівтаря – непокірну наречену довелося нести під вінець на руках однієї із фрейлінь, що було призначено для обох. Після такого одруження Маргарита, мати Жанни, змогла вмовити свого брата Франциска залишити дочку на деякий час при ній, поки та принаймні підросте й досягне статевої зрілості.

Норовлива принцеса, яка не полишила мрії звільнитися від неохочого чоловіка, скористалася цим часом і після весілля продовжувала писати листа за листом Франциску, незважаючи на його гнів і реальну загрозу покарання. Майже через п'ять років удача усміхнулася їй – дядько зглянувся на благання племінниці. Адже герцог Клевський на той час примирився з Карлом V Габсбургом і тому вже не був союзником Франції. 12 жовтня 1545 року Папа на прохання Франциска I анулював шлюб Жанни з герцогом.

1547 року Франциск I помер, і французький престол перейшов до Генріха II, сина Франциска та королеви Клод. Новий король запропонував Жанні шлюб з Антуаном Бурбоном – «першим принцом крові», тобто одним із найбільш вірогідних претендентів на французький престол. На думку Генріха II, союз між спадкоємцями французького та наваррського престолів мав укріпити єдність Франції. Цього разу Жанна з радістю погодилася. Шлюб між Антуаном і Жанною був укладений 20 жовтня 1548 року. У подружжя народилося п'ятеро дітей, з яких до дорослого віку дожило лише двоє – син Генріх (1553 – 1610),

майбутній король Франції Генріх IV, та дочка Катерина (1559 – 1604).

25 травня 1555 року Генріх II, король Наварри, помер, і Жанна, єдина спадкоємиця свого батька, під ім'ям Іоанни III зійшла на трон Наварри та Беарну разом зі своїм чоловіком Антуаном. Звільнена від релігійного тиску батька, вона надавала фінансову та політичну підтримку Реформаційній церкві в королівстві, продовжуючи справу своєї матері Маргарити: побудувала першу теологічну академію, заборонила зображення в церквах і католицькі процесії, заснувала синод Реформаційної церкви⁵.

У серпні 1555 року Жанна писала до свого друга Віконта де Гурдона: «Я пишу, щоб розповісти Вам, що тепер я прямою стежками померлої Королеви та моєї найшановнішої матері [...] Король Франциск I [...] колись суворо попередив вищезгадану Королеву, щоб вона не брала до голови ідей нового вчення... До того ж я добре пам'ятаю, як колись король, мій шановний батько, застав королеву за молитвою разом з Русселем та Фарелем у її кімнатах і, роздратований, ударив її по правій щоці, суворо заборонивши втручатися у справи нового вчення. Він чинив жахливий тиск на мене, через що я пролила багато гірких сліз, він тримав мене у страху і послуху, поки вони обоє [разом з Маргаритою Наваррською] не померли. Тепер я звільнена, після того як батько помер два місяці тому... і реформа [релігії] виглядає настільки правильною та необхідною, що, на мою думку, було б невірністю та малодушністю перед Богом, моєю совістю та народом залишатися в невизначеному стані»⁶.

Проте лише на Різдво 1560 року, коли помер її батько, Жанна та її чоловік Антуан офіційно взяли участь у протестантській службі та прийняли Причастя (Причастя хліба та вина, оскільки у католиків миряни приймали лише хліб).

Чоловік її, однак, проявив себе як ненадійний і невірний партнер. Релігійні війни та подвійні зради Антуана розділили колись щасливе подружжя: Жанна 1568 року перебралася в Ла-Рошель разом із п'ятнадцятирічним сином Генріхом, очоливши протестантський рух у Франції під час третього етапу релігійних війн (1568 – 1570). Антуан де Бурбон залишився на боці католиків.

Після військових успіхів протестантів католикам довелося поступитися. 1570 року між ворожими сторонами був укладений Сен-Жерменський мирний договір⁷, завдяки якому протестанти отримали більше прав. За таких сприятливих умов Жанна д'Альбре затвердила «Церковними ордонасами» від 1571 року протестантизм офіційною релігією Королівства Наварри та Беарну. Доктринальною основою визнавалася «Confessio Gallicana» – «Галіканське сповідання» від 1559 року. Цей перший документ Реформаційної церкви у Франції був додатково затверджений 1571 року на VII Національному синоді французької реформованої церкви в місті

Ла-Рошель, яке в часи громадянських воєн стало центром протестантизму. У Синоді взяли участь сама Жанна, її син Генріх, принц Луї Конде молодший та адмірал Коліньї – активні захисники Реформації у Франції. На Синоді «Сповідання» зачитали та підписали усі присутні – королі Наварри та представники різних згромаджень і станів. Після цього воно отримало свою другу назву – «Ла-Рошельське сповідання». Кожна стаття «Сповідання» була підтверджена цитатою з Біблії, повністю виправдовуючи свій підзаголовок – «Визнання віри, складене при загальній згоді французами, які бажають жити згідно з чистотою Євангелія Господа нашого Ісуса Христа».

Утвердження протестантизму як офіційної релігії було дуже рішучим кроком в умовах політичної та релігійної нестабільності. Жанна д'Альбре у своєму ордонансі (фр. "ordonnance" – наказ) так обгрунтувала своє непересічне рішення: «Щоб виконати заповідь Господню, свій обов'язок і борг як християнина, відповісти на покликання, яке ми маємо від Бога, привести весь наш народ і підданих до спасіння, зберегти суспільний мир та порядок, старанно наслідувати приклад принців і королів, попередити жахливий гнів Божого суду і щоб задовольнити смиренне прохання останніх Штатів⁸ Беарну, зібраних законно в суверенній країні, що знаходиться під нашим управлінням, забороняємо всі брехливі проповіді ідолопоклонства та забобонів, щоб проповідували лише чисте Боже Слово.

Засвідчуємо й наказуємо цим едиктом вічним і незмінним, щоб усі піддані даної країни, якого б не були стану, статі й походження, публічно прийняли сповідання віри, яке ми опублікували, засноване на Святому Письмі й Писаннях пророків та апостолів»⁹.

За умовами Сен-Жерменського договору Жанні д'Альбре довелося принести власну жертву для подальшого підтримання крихкого миру. Наприкінці 1571 року вона взяла участь у перемовинах щодо шлюбу свого сина Генріха з Маргаритою Валуа, донькою королеви-матері Катерини Медичі. Спочатку Жанна була проти союзу свого сина з католичкою, але їй довелося поступитися. Однак вона змусила Генріха записатися, що він залишиться протестантом. Укладення шлюбу було призначене на 18 серпня 1572 року, але Жанна не змогла взяти участь у святкуванні – вона померла від туберкульозу 9 червня 1572 року. Утрата такого лідера, як королева Наварри, дуже ослабила позиції гугенотів. Також Жанна не дізналася, що син Генріх порушив обіцянку і, як стверджує традиція, зі словами, що «Париж вартий меси», 1594 року зійшов на престол Франції під ім'ям Генріха IV вже як католик.

Проте зусилля Жанни д'Альбре не були марними. Завдяки їй рішучим діям гугеноти розробили та прийняли перший доктринальний документ – «Ла-Рошельське сповідання віри», а роки її правління стали найвищою точкою розвитку Реформації у Франції.

¹ Наварра – в епоху Середньовіччя королівство на півдні Франції, біля Піреней. З кінця XV століття було власністю французького баронського дому Альбре і тому перебувало під значним впливом Франції. Сьогодні воно є автономною областю на півночі Іспанії зі змішаним басксько-іспанським населенням.

² Гугеноти – з XVI століття назва кальвіністів у Франції. Походить від французького «euguepot» (aguynos) – так називали членів протестантського женецького союзу проти герцога Савойського.

³ Strage M. Women of power: the life and times of Catherine de Medici. – San Diego: Harcourt Brace Jovanovich, 1976. – P. 149

⁴ Freer M.W. The life of Jeanne d'Albret, queen of Navarre. – London: Hurst and Blackett, 1855. – P. 20–1; Roelker N. L. Queen of Navarre. Jeanne d'Albret (1528 – 1572). – Belknap Press of Harvard University Press, 1968. – P. 54.

⁵ Stjerna K. Women and the Reformation. – London: John Wiley & Sons, 2011. – P. 166.

⁶ Written in Pau, August 22, 1555, signed by Jeanne, the Queen // Roelker N. L. Queen of Navarre. Jeanne d'Albret (1528 – 1572). – Belknap Press of Harvard University Press, 1968. – P. 124, 105.

⁷ Мирний договір між Карлом IX та гугенотами, що завершив третю релігійну війну у Франції, був підписаний 5 серпня 1570 року.

⁸ Законодавчий орган Беарну.

⁹ Мається на увазі «Ла-Рошельське сповідання віри» від 1571 року.

УМІННЯ ВІДДАВАТИ

У нашій країні бажання побудувати ефективну економіку, підвищити рівень добробуту громадян призводить до того, що мільйони людей опиняються за межею бідності, приречені часом на жалюгідне існування. Особливо страждають ті, хто не може заробити собі на хліб: тяжкохворі, люди похилого віку, інваліди та сироти.

Благодійність – це добровільне служіння тому, хто має потребу в підтримці; допомога нужденним грошима, майном, порадою та працею. «...Працюючи, треба захищати немічних і згадувати слова Господа Ісуса, Який Сам сказав: Блаженніше давати, ніж брати!» (Дії 20:35).

У Давній Русі з прийняттям християнства благодійність отримала особливий напрямок – «жебракoлюбства». Народ намагався

допомагати жебракам. Розкриваючи сутність давньоруської доброчинності, великий історик початку XIX століття В. О. Ключевський писав: «Людинолюбство у наших предків було те саме, що жебраколюбство, і любити ближнього означало нагодувати голодного, напоїти спраглого, відвідати ув'язненого... Давня Русь розуміла й цінувала тільки особисту, безпосередню благодійність, милостиню, що подається з рук в руки, потайки від стороннього ока». «Жебрак багатим харчується, а багатий молитвою жебрака рятується», – так говорили в ті часи.

У Старому Завіті трапляються вказівки на всі види благодійності: допомога бідному (Йова 29:16; Левит 25:35; П. Зак. 15:7-11); обов'язок нагодувати голодного (Ісаї 58:7); напоїти спраглого (Прип. 25:21); одягнути нагого (Ісаї 58:7); допомогти хворому й каліці (Йова 29:15); підтримати вдову і сироту (Йова 29:12, 13; 31:16, 17; Прип. 31:8 й ін.); виявити гостинність бездомним, мандрівникам (2 Сам. 17:27-29; Ісаї 58:7); дбати про в'язнів (Ісаї 58:6; 61:1).

Соломон писав: «Якщо голодує твій ворог – нагодуй його хлібом, а як спрагнений він – водою напій ти його...» (Прип. 25:21).

Новий Завіт і християнська традиція активно підтримують благодійність. Християнство не примушує займатися благодійністю. Але творити добро – це загальний обов'язок, він не пов'язаний з добробутом людини, це спосіб проявити любов до ближніх. Благодійність людини ґрунтується на бажанні наслідувати милосердя Боже – «...будьте милосердними, як і ваш Отець милосердний» (Луки 6:36).

Навіть говорячи про вічну долю (Матв. 25:31-46), Господь спочатку звертає увагу на ставлення людей до горя в житті ближніх: те, що ми робимо для вбогих і хворих, те робимо для Христа, а якщо нехтуємо чужими потребами, то ігноруємо Бога.

Той, хто любить Господа, не може тільки зберігати та примножувати своє майно. Він розпоряджається ним праведно, допомагаючи нужденним. «А Бог спроможний збагатити вас усякою благодаттю, щоб ви завжди в усьому мали повний достаток і збагачувалися всяким добрим ділом, як написано: Розсипав, роздав бідним; його праведність перебуває навіки!» (2 Кор. 9:8, 9).

Також підставою для милосердя є заповідь братської любові, дана нам Ісусом Христом. «Як Я полюбив вас, щоб і ви любили так один одного»

(Івана 13:34). Займаючись благодійністю, ми наслідуємо любов Божу до людей: «Коли любимо одне одного, то в нас перебуває Бог і Його любов у нас – досконала» (1 Івана 4:12), «а хто має багатство світу й бачить, що його брат у нестатках, та зачинає своє серце від нього, то як же може Божа любов перебувати в такому?» (1 Івана 3:17). «Тому, поки маємо час, робімо добро всім, а найперше тим, які рідні у вірі» (Гал. 6:10).

Будь-яка благодійність цінна, якщо йде від серця. Справжня благодійність не шукає людської похвали і слави, земної нагороди. «Робіть добро, позичайте, нічого не очікуючи, – і буде нагорода вам велика: ви будете синами Всевишнього, бо Він є добрий і до невідячих, і до злих» (Луки 6:35). «А як ти даєш милостиню, хай твоя ліва рука не знає, що робить твоя права рука, щоб твоя милостиня була в таємниці, – і твій Отець, що бачить таємне, віддасть тобі [явно]» (Матв. 6:3, 4).

Відсутність фінансових можливостей не є перешкодою для благодійності, це питання нашого ставлення до ближніх. Один благодійник сказав: «Якщо ти не маєш ні хліба, ні грошей, ні навіть чаші холодної води, поплач з нещасним – і отримаєш нагороду, бо нагорода дається не за вимушену, а за вільну справу; у якій би бідності ти не був, у тебе є ноги, щоб відвідати хворого та в'язня».

Віктор Білоусов

ВИБІР ЧЕМПІОНА

Умісті Гербольцгайм, Німеччина, молода жінка дізналася, що недалеко від її дому проводиться серія євангельських зустрічей, і вирішила відвідати їх. Вона прослухала всі лекції, і коли пролунав заклик до хрещення, відгукнулася на нього. У кінці програми євангеліст зустрівся з бажаними укласти заповіт з Богом. У жінки були деякі запитання, тому вона чекала, коли в неї з'явиться можливість особисто поспілкуватися з проповідником.

– Я хотіла б укласти заповіт з Богом, але у мене є проблема, – сказала жінка. – Я займаюся боротьбою і є чемпіонкою в цьому виді спорту. Хоч я досягла успіху у своїй роботі, однак завжди відчувала, що мені чогось не вистачає. Я не розуміла, що потребую Бога, доки не відвідала євангельську програму. Але це не найголовніша проблема, – продовжила розповідь жінка, витираючи сльози. – Я живу з чоловіком, з яким ми не в шлюбі, і розумію, що, перш ніж присвятити життя Христу, повинна попрощатися зі своїм гріховним минулим. Мені потрібен якийсь час, щоб вирішити проблему.

Наступного дня жінка знову відвідала програму. Цього разу вона привела з собою друзів. Євангеліст помітив деякі зміни. На обличчі жінки відображалися мир і радість, чого не спостерігалось на перших зустрічах. Після проповіді вона підійшла до пастора.

– Ви маєте такий вигляд, ніби побули тягаря, – сказав служитель.

– Так, – відповіла жінка. – Я розповіла чоловікові, з яким живу, про своє рішення укласти заповіт з Богом і присвятити Йому життя. Потім я сказала йому, що він повинен повернутися до своєї дружини. Після цього я зателефонувала його дружині й попросила її дозволити йому повернутися. Немає нічого кращого, ніж мати мир у серці й розуміти, що Христос бажає очистити нас від гріхів і дати нове життя. Тепер я готова укласти заповіт з Богом.

Можливо, ви впізнали себе в цій жінці. Ви чуєте, як Бог звертається до вашого серця, і бажаєте присвятити Йому своє життя. Як і ця жінка, ви усвідомлюєте, що повинні навести лад у своєму житті. Дух Святий говорить до вашого серця, ви хочете присвятити себе Богу, але не знаєте, як це зробити. Пам'ятайте, що сказав Ісус: «Без Мене не можете робити нічого» (Івана 15:5). Чи хочете ви звернутися до Спасителя за допомогою? Чи бажаєте очиститися й почати нове життя у Христі? Чи віддасте ви Йому своє серце? Чи відгукнетеся на Його заклик просто зараз?

НОВИЙ ОДЯГ

Люди, наче примари, блукають У лахмітті гріха, суєти. І найбільше земного шукають, Ніби нічого їм одягти.

Бо вже звикли так жити у світі, Що немов брудна річка тече. Чи не знають в гріхів розмаїтті – Одяг є і на їхнє плече?

Чи не чули: є Той, Хто в любові Виткав одяг чудовий для всіх? Шати правди існують святкові, Дасть Бог кожному в обмін на гріх.

Лиш потрібно душі забажати Попалити лахміття в огні, Одягнутись в Ісусові шати, Що здобути для людства в борні.

Бережіть чистий одяг від бруду, Даний він для святої мети: Щоб самим не боятися Суду І для вічності інших спасти.

Неля Ситарук

СВІТЛО ФІЗИЧНЕ Й ДУХОВНЕ

Уявіть собі життя в убогій хатині, у якій немає електричного освітлення. Там брудно, на стінах багато павутиння, усе в пилу й сажі від кадіння олійних каганців і газових ламп.

Одного дня в хату провели електрику. Коли ввімкнули електричну лампочку, люди жажнулися: як вони жили в такому бруді. Лампочка освітила хату, і люди почали вимітати, чистити, мити й білити.

Життя в хаті змінилося.

Такі самі зміни відбуваються в серці грішника, який кається. Слово Боже освітлює серце, і людина бачить, у якому беззаконні вона живе. Тоді Господь прощає гріхи й провини, очищає серце, і людина починає жити оновленим святим життям.

Владейте важнейшим умением – Цените свой каждый миг времени, Учитесь добру и терпению, Не тратьте его на ссоры и прения. Дарите минуты, мгновения, И знайте: есть разные мнения, Достойны не все применения... Ваш свет пусть внесет изменения В те души, где есть затемнения, Пусть ваши слова и общение В печалах придут утешением. И если постигнет крушение, Не будет нигде одобрения, В ответ на слова и прошения Лишь Небо пошлет утешение. У Бога лишь дар вдохновения, Он дарит душе озарение, Он ваши поддержит стремления К заветной мечте в направлении.

Інна Коваленко

СПАДКОЄМЦІ ЗЕМЛІ

«Блаженні лагідні, бо вони успадкують землю» (Матв. 5:5).

Світ мислить категоріями сили, впевненості в собі, агресивності. Проте Ісус як істинний Реформатор змінив систему цінностей пануючої культури й возвеличив такі непопулярні якості, як убогість духу, здатність співпереживати, бути лагідним.

Учення Христа представляє зовсім інший спосіб життя Його послідовників. Не випадково Ісус назвав досвід навернення християнина новим народженням (див. Івана 3:3-5). Апостол Павло твердить: «Хто в Христі, той нове творіння» (2 Кор. 5:17). Учення Ісуса, виражене в третій заповіді блаженства, суперечить мудрості нашого світу. Згідно зі словами Христа, Землю успадкують не напористі, агресивні або егоїстичні, а лагідні люди. Це люди, які усвідомлюють свою безпорадність (отже, убогі духом), страждають через свої недоліки та прямують шляхом лагідності.

Ми не можемо жити християнським життям, покладаючись на свої сили. Продовжуючи заглиблюватися в заповіді блаженства, ми ясніше зрозуміємо нашу потребу в перетворювальній силі Святого Духа.

Грецьке слово, перекладене як «лагідний», означає «ніжний», «уважний», «спокійний», «стриманий». Воно говорить про самовладання, яке дає можливість мати ці риси характеру.

Біблійну лагідність не варто плутати з лінощами або ж зі слабкістю особистості. Люди, названі в Біблії лагідними, мали сильний характер. Лагідна людина зможе проявити таку твердість у відстоюванні істини, що буде готова навіть померти заради неї.

Справжня лагідність набувається, коли людина правильно оцінює саму себе, коли бачить себе безпорадним

грішником і розкаюється у своїх гріхах. Тільки тоді вона буде готова стати лагідною, відкинувши свою гордість. Оскільки лагідні мають реальне (а не надумане) уявлення про себе, вони не прагнуть захистити своє «я» або мстити за себе. «Любов до себе руйнує наш внутрішній світ. Доки живе наше я, ми постійно намагаємося вберегти його від образ і зневаги; але коли воно мертве й наше життя поховане з Христом у Бозі, ми не будемо брати близько до серця зневаги чи непошану до себе. Для нас значно краще постраждати від неправдивого звинувачення, ніж мучити себе думками про помсту нашим ворогам» (Є. Уайт. Нагірна проповідь, с. 16, 17). У Христовому Царстві основою успіху є лагідність, а не людська сила. Слід пам'ятати, що перемога в особистому житті й у житті Церкви здобувається «не силою й не міццю, але тільки Моїм Духом (Божим)» (Зах. 4:6).

Саме лагідність підготувала Мойсея до ролі вождя Божого народу. Не будучи лагідним від природи, але відродившись і ставши новою людиною, він не був слабким і безвольним, однак залишався лагідним. Позбувшись гордості і запальності, Мойсей не став слабхарактерним, а сильним і безстрашним лідером, який діяв під Божим керівництвом. У Біблії є чимало лагідних героїв. Згадати хоча б ставлення Давида до Саула, або Павла, що навернувся до Христа під час переслідування християн. Він був прикладом лагідності для тих, хто погано поводився з ним, як у Церкві, так і поза нею.

Та найважливішим для християн є приклад Христа – Його життя було життям виняткової лагідності. Вона явлена у ставленні Христа до інших людей, особливо коли Він терпів гоніння, намішки, знущання. «Отче, прости їм, бо вони не знають, що роблять» (Луки

23:34), – так Він молився про тих, що розпинали Його.

Але найсильніше лагідність Ісуса проявилася в Його покірності Отцю. Опинившись перед лицем хресних страждань, Він тричі молився в Гефсиманії, щоб залишатися покірним волі Свого Отця. Апостол Павло закликає нас наслідувати Ісуса Христа, Котрий, «маючи Божу природу, не вважав посяганням бути рівним Богові, але понизив Самого Себе, прийнявши образ раба, постав у подобі людини, і з вигляду був як людина; Він упокорив Себе, був слухняним аж до смерті, і до смерті хресної» (Флп. 2:6-8). Справжнє християнство – це свобода від гордості і самовпевненості, здатність віддати своє серце Богу та втілювати принципи Божого Царства у своєму повсякденному житті, стати слугами Христовими і служити ближнім. І тоді ми зможемо виконати повеління, записане апостолом Павлом: «Не мстїть за себе, любі... Але якщо твій ворог голодний, – нагодуй його; якщо спрагнений, – дай йому пити... Не будь переможений злом, але перемагай зло добром» (Римл. 12:19-21). «Це неможливо, – подумає хтось. – Я не можу годувати своїх ворогів і піклуватися про них. Це вище моїх сил». Так, людина не може своїми силами виконати цю заповідь, але Бог допоможе нам, якщо ми дозволимо Йому жити в нас Святим Духом.

Остаточною «нагородою» Ісуса був хрест. І багато Його вірних послідовників зазнали гоніння, були кинуті до в'язниць, віддані на смерть. Але скороминуща реальність – не все, що ми маємо. Обітниця третьої заповіді блаженства – це обітниця майбутнього. Саме лагідні успадкують Землю наприкінці історії цієї грішної планети.

Майбутня Земля не буде такою, як ця, з її руйнівним егоізмом, забрудненням, докільля. Вона буде відновлена у своїй Едемській величі. На тій Землі ніколи не буде розбитих сердець, смерті та хвороб. Як каже Ісаї: «Тоді-то розплющаться очі сліпим і відчиняться вуха глухим, тоді буде скакати кривий, немов олень, і буде співати безмовний язик, бо води в пустині заб'ють джерелом, і потоки в степу! І місце сухе стане ставом, а спрагнений край – збірником вод джерельних» (Ісаї 35:5-7).

Іншою буде земля, іншими будуть і її мешканці. Лагідними будуть усі, адже тільки такі успадкують Землю.

Підготувала
Тетяна Стамова

ДЛЯ ТИХ, ХТО ПРАГНЕ ДО ЗМІН

Чи відчували ви коли-небудь, що застигли на одному місці? Ненавч на дверях вашого життя висить замок, і ви не можете підібрати до нього ключ. Ви знову і знову повертаєтеся до старих проблем. Ви ніби потрапили в полон і відчули, що не маєте сили вирватися на свободу. Що б ви не робили, усе марно.

Чи буває так, що нав'язливі думки знову і знову з'являються у вашій голові й ви не можете прогнати їх? Можливо, у вас з'явилася якась шкідлива звичка, і ви, незважаючи на всі свої старання, не можете її позбутися?

А можливо, вир подій закрутив вас настільки, що ви навіть не помітили, як відхилилися від наміченого колись життєвого курсу, і всі спроби повернутися назад виявляються марними?

Таке трапляється, коли вам треба знайти вихід зі складної життєвої

ситуації або ви потребуєте звільнитися від якоїсь поганої звички, що руйнує ваше життя й життя ваших близьких, коли треба змінитися вам або тій ситуації, у якій ви опинилися. І ви знаєте, що у вас не вистачає на це сил. Саме тоді вам потрібна сила Бога.

Іноді ми можемо опинитися в подібному «полоні» внаслідок власного гріха. Гріх настільки підступно обплутує нас, що ми навіть не усвідомлюємо, що потрапили в його полон. Але Бог пропонує нам звільнитися від нашого гріха, сповідавши його перед Ним і розкавшись.

Бувають також інші ситуації, які можуть виникнути не з нашої вини і які ви не здатні взяти під свій контроль; ситуації, у яких нам здається, що неможливо нічого зробити, щоби зрушити життя з «мертвої» точки. Це може бути прийомом ворога,

що бажає зруйнувати наше життя. Однак Господь допускає це, щоб ми піднялися над обставинами та протистояли ворогові Словом Божим, палкою молитвою і щирим поклонінням Творцю. Бог допускає це, щоб наблизити нас до Себе.

Якщо ви раптом усвідомили, що потрапили в такий полон, дослідуйте Слово Боже, постійно моліться, дякуйте Богові за те, що Він є і готовий звільнити вас від цього тягара. Дякуйте Йому за те, що Він володіє силою усувати будь-які перешкоди, що заважають вам стати такими, якими Він вас створив. Дякуйте Богу за те, що Він має ключ від будь-якого замка, яким зачинені двері вашого життя. Радійте, тому що Господь бажає, щоб ви були вільними в Ньому.

Підготувала
Людмила Яблочкіна

ТВ-програма на червень (04.06 – 10.06) *

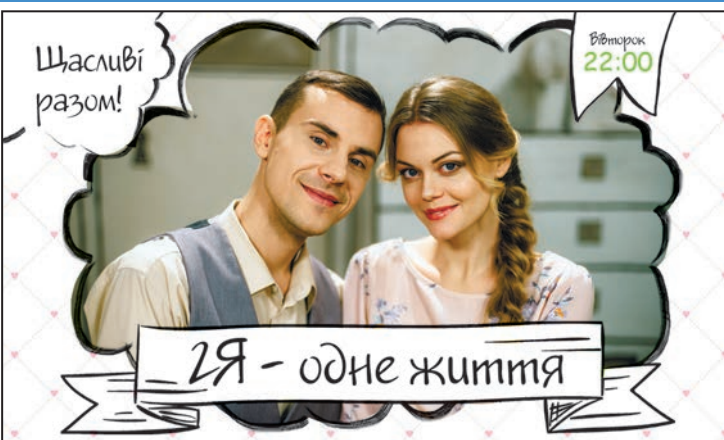
HOPE.UA

ПРИТЧИ РАББИ ИИСУСА

З ОЛЕКСАНДРОМ БОЛОТНИКОВИМ

ПТ 20:20

Вірний підхід до тлумачення євангельських притч в їх історико-культурному контексті.

НЕДІЛЯ 4 червня

06:00 Інша сторона
06:40 Мозаїка батьківства
07:00 Біблія продовжує говорити
07:30 2я — 1 життя
08:30 Притчи рабби Иисуса
09:05 Рожеві окуляри
09:30 ...є Любов
10:00 Малюваки
10:40 Мозаїка батьківства
11:00 О вечном
11:30 Лома Линда 360°
12:00 Богослужіння
13:20 Дорогами християнства
14:00 ЛоМастер
14:20 Музична скринька
15:00 В гостях у Добрячка (сурдопереклад)
15:20 Біблія продовжує говорити (сурдопереклад)
16:00 Реформація.500
17:00 ДЖЕМ
18:00 О вечном
18:30 ...є Любов
19:00 Непростое состояние
19:30 Поспілкуймося
20:30 Мозаїка батьківства
21:00 Вісті надії
21:20 Музична скринька
22:00 Рожеві окуляри
22:20 Тайны Царства Божия
23:30 Лома Линда 360°
00:00 Біблія, як вона є
00:30 Верую

ПОНЕДІЛОК 5 червня

06:00 Рожеві окуляри
06:20 Дорогами християнства
07:00 Ранок надії
08:00 Удивительные факты
09:00 Ранок надії
10:00 Музична скринька
11:00 Реформація.500
12:00 Так промовляє Біблія
12:30 Мессия: доказательства
13:00 О вечном
13:40 О чем говорят женщины
14:00 Малюваки
14:20 ДЖЕМ
15:10 Тайны древних пророков (сурдопереклад)
15:40 Лома Линда 360° (сурдопереклад)
16:10 Удивительные факты

17:00 Біблія продовжує говорити
17:30 Поспілкуймося
18:30 Притчи рабби Иисуса
19:00 Рожеві окуляри
19:30 Так промовляє Біблія
20:00 Познаем истину
20:50 Пригоди Марка
21:00 Реформація.500
22:00 В контексті
23:10 Інша сторона
00:00 Біблія, як вона є
00:30 Богослужіння

ВІВТОРОК 6 червня

06:00 Познаем истину
07:00 Ранок надії
08:00 Лома Линда 360°
08:30 Притчи рабби Иисуса
09:00 Ранок надії
10:00 Непростое состояние
10:30 Мозаїка батьківства
11:00 Ранок надії
12:00 Так промовляє Біблія
12:30 Мессия: доказательства
13:00 Біблія продовжує говорити
13:40 ЧП+
14:00 В гостях у Добрячка
14:20 Притчи рабби Иисуса
15:00 2я — 1 життя (сурдопереклад)
15:50 Вісті надії
16:20 В контексті
17:00 Удивительные факты
18:00 Так промовляє Біблія
18:30 Мессия: доказательства
19:00 Дорогами християнства
20:00 Модная книга
20:20 Лома Линда 360°
20:50 Вечірні історії
21:00 О вечном
21:30 ...є Любов
22:00 2я — 1 життя
23:00 Вопрос служителю церкви
23:30 Верую
00:00 Біблія, як вона є
00:30 Біблія продовжує говорити

СЕРЕДА 7 червня

06:00 В контексті
07:00 Ранок надії
08:00 Мозаїка батьківства
08:30 Лома Линда 360°
09:00 Ранок надії
10:00 Притчи рабби Иисуса
10:40 Філософський камінь

11:00 Ранок надії
12:00 Так промовляє Біблія
12:30 Мессия: доказательства
13:00 ДЖЕМ
14:00 ЧП+
14:15 ЛоМастер
14:30 О вечном
15:00 Вопрос служителю (сурдопереклад)
15:30 ...є Любов (сурдопереклад)
16:00 Поспілкуймося
17:00 2я — 1 життя
18:00 Мессия: доказательства
18:30 Так промовляє Біблія
19:00 Вісті надії
19:30 Ангели надії **LIVE**
20:20 Біблія продовжує говорити
20:50 Пригоди Марка
21:00 Дорогами християнства
21:40 Мозаїка батьківства
22:00 ДЖЕМ
23:00 Ангели надії
00:00 Біблія, як вона є
00:30 Рожеві окуляри

ЧЕТВЕР 8 червня

05:45 Богослужіння
07:00 Ранок надії
08:00 Дорогами християнства
09:00 Ранок надії
10:00 Ангели надії
11:00 Ранок надії
12:00 Так промовляє Біблія
12:30 Мессия: доказательства
13:00 Філософський камінь
13:30 Біблія продовжує говорити
14:00 Малюваки
14:30 Інша сторона
15:10 Семинар по книге Откровение (сурдопереклад)
15:40 ЛоМастер (сурдопереклад)
16:00 Познаем истину
17:00 Вісті надії
17:30 Притчи рабби Иисуса
18:05 Мозаїка батьківства
18:30 Реформація.500
19:30 Лома Линда 360°
20:10 Модная книга
20:30 Рожеві окуляри
20:50 Вечірні історії
21:10 2я — 1 життя
22:00 Поспілкуймося
23:00 Удивительные факты
00:00 Біблія, як вона є
00:30 Пророцтва збуваються

П'ЯТНИЦЯ 9 червня

06:00 Вісті надії
06:30 Біблія продовжує говорити
07:00 Ранок надії
08:00 А что, если да?
09:00 Ранок надії
10:00 Рожеві окуляри
10:30 Біблія продовжує говорити
11:00 Ранок надії
12:00 Так промовляє Біблія
12:30 Мессия: доказательства
13:00 Лома Линда 360°
13:30 Філософський камінь
14:00 В гостях у Добрячка
14:20 2я — 1 життя
15:10 Познаем истину (сурдопереклад)
16:00 Удивительные факты
17:00 ДЖЕМ
17:50 Інша сторона
18:30 В контексті
19:30 Счастливой субботы
20:20 Притчи рабби Иисуса
20:55 Пригоди Марка
21:00 Познаем истину
22:00 Реформація.500
23:00 Счастливой субботы
00:00 Біблія, як вона є
00:30 Інша сторона

СУБОТА 10 червня

06:00 Верую
06:30 ...є Любов
07:00 Счастливой субботы
08:00 В контексті
09:00 Музична скринька
10:00 Познаем истину
10:55 Притчи рабби Иисуса
11:30 Богослужіння **LIVE**
13:00 Счастливой субботы
14:00 Ангели надії
15:00 Богослужіння **LIVE**
16:30 Притчи рабби Иисуса
17:00 О вечном
17:30 2я — 1 життя
18:30 Вопрос служителю церкви
19:00 Модная книга
19:20 Дорогами християнства
20:00 Лома Линда 360°
20:30 Ангели надії
21:20 Рожеві окуляри
21:40 Мозаїка батьківства
22:00 Біблія продовжує говорити
22:30 Вісті надії
23:00 Філософський камінь
23:30 ...є Любов
00:00 Біблія, як вона є
00:30 Поспілкуймося

НА СУПУТНИКУ

ASTRA 4A

SMART TV

LG, PHILIPS, SAMSUNG

В КАБ.МЕРЕЖАХ

НА МОБ.ДОДАТКАХ

ВАШОГО МІСТА

IOS, ANDROID

0 800 30 20 20

Безкоштовно по Україні

Молитовна підтримка
Розмова зі священнослужителем
Сімейна консультація
Питання, побажання
та пропозиції

contact@hope.ua
а/с 36, Київ - 71, 04071 Україна

contact-hope

Вивчайте Біблію
разом з нами on-line на сайті
bible.ua

23 грн*

...є Любов
«Дім, де живе любов»

Галина мріяла стати лікарем, але це здавалося неможливим через її релігійні переконання. Але Галина вірила Богу й жила, як навчає Господь. І Бог дав їй велике щире серце, яке зігрівав позбавлених батьківського тепла дітей...

1 DVD // Мова: укр., рос.

46 грн*

Вихід поруч
«Повернення з пекла»,
«Усе в його руках», «Новий погляд»

Олег мріяв професійно займатися велоспортом, але в житті все сталося по-іншому. Він спробував усе: від алкоголю до наркотиків. Людмила протягом року втратила батьків, а незабаром сама невиліковно захворіла...

5 DVD // Мова: укр., рос.

Замовити диски Ви можете за телефонами гарячої лінії або за адресою: zakaz@hope.ua; а/с 36, Київ - 71, 04071 Україна

СВЯТОЙ МАГАЗИН

Я шла по дороге, здесь много витрин,
Вдруг вывеску вижу "Святой магазин".
К нему я приблизилась, дверь открылась –
И я в магазине в тот час очутилась.

Сонм ангелов вижу я в том магазине.
Один подошел, протянул мне корзину,
Сказал мне: "Иди и себе выбирай,
Здесь все есть для ищущих истинный рай.

Бери, сколько надо, что только возьмешь,
А если не хватит, то завтра придешь".
И ангел на полку рукой указал,
А там весь товар неземной лишь лежал.

В большую корзину взяла я терпенье,
Любовь и надежду, покорность, смирение.
В корзину кладу я разумное слово,
А там в упаковке и вера готова.

Пакет поднимаю – там мудрость лежит,
Дух Божий вдруг ясно душе говорит:
"Иди и возьми много мужества, силы,
Чтоб верной осталась тебе до могилы".

Корзина пакетами все наполнялась,
Но я в благодати особо нуждалась.
Вот близится выход, последний уж ряд –
Там радость и песни хваленья лежат.

Беру их, корзину с трудом поднимаю
И к кассе иду, кошелек вынимаю,
У кассы сияющий ангел стоял,
С улыбкою нежной он ясно сказал:

"За то, что в корзине, не нужно платить,
За деньги нельзя мир и радость купить,
За них заплатил на Голгофе Христос,
Себя добровольно Он в жертву принес.

Все это дается бесплатно, лишь веруй,
Дары в магазине даются не мерой,
Бери это все и старайся так жить,
Чтоб имя Иисуса могла ты святить,

Чтоб свет неземной в тебе отражался".
И ангел со мною в тот час распрощался.

Ольга Родина

ПТИЦЫ ПОЮТ

Птицы поют... Как красивы их трели певучие!
Кажется, звуками полон весь воздух вокруг.
Слух наслаждается славой живого созвучия,
Так не сыграть пальцам самых талантливых рук!

Тише... Послушай.... Ах! Как же у них получается
Так выпевать эти трели во славу Творца!
Видишь, вот птичка на ветке еловой качается,
Песню поет для меня и тебя у крыльца.

Скажем «спасибо!» за этих певцов удивительных
Сердцу, с любовью дающему нам ощутить,
Как Ему хочется радовать нас! И действительно:
Пение птиц – это тонкой гармонии нить.

Ольга Бокова

ЗАПОВІТНІ КАМІНЧИКИ

Ще вчора ви називали його «великим хлопчиком», а сьогодні, коли він одягнув свій новий ранець, щоб уперше після літа піти до школи, і вийшов за поріг, ви побачили його маленьким і беззахисним. Так, ви готували його до цього дня, але тепер переживаєте, що переважну частину дня він перебуватиме далеко від вашого впливу та контролю. Ви не впевнені в тому, що зробили все як слід. Вам залишається тільки довіряти тому характеру, який виробили спільно Господь, ви й ваша дитина.

І мимоволі пригадується історія Давида, який вийшов битися з гірним Голіафом. Ми, батьки, не можемо усунути всі проблеми з життя наших дітей, але можемо навчити їх долати життєві труднощі. Святе Письмо розповідає, як Саул намагався допомогти Давидові приготуватися до бою: він запропонував йому свій одяг, найкращі обладунки досвідченого воїна. Проте Давидові в них було незручно. Вашій дитині теж навряд чи підійде «чужий одяг», ваш або когось-небудь із друзів. У неї має бути своє уявлення про те, як діяти в різних ситуаціях. Вона повинна знайти саму себе й приготувати п'ять камінчиків, за допомогою яких можна боротися з «Голіафом».

Чи знаєте ви, що це за камінчики, які дитина повинна взяти із собою, готуючись до бою з «Голіафом»?

ПЕРШИЙ КАМІНЧИК БОГ МАЄ БУТИ ЦЕНТРОМ ВАШОГО ЖИТТЯ ТА ЖИТТЯ ВАШОЇ ДИТИНИ

Що це означає? Ми, християни, читаємо Біблію, проводимо сімейні богослужіння, відвідуємо церкву. Хіба цього мало? Усе це потрібно, але якщо дитина робить це тільки тому, що цього вимагають батьки, і в центрі сім'ї не Бог, а батьківське «я», то за першої ж нагоди вона вирветься з-під вашого контролю і чинитиме на власний розсуд. Ваших криків: «Я ж тобі казала!» – надовго не вистачить. Віддайте її в руки Ісуса, моліться вранці разом перед

дорогою до школи й просіть, щоб Господь допоміг дитині бути старанним учнем і вчасно повернутися додому. Можливо, дитина забуде зміст ранкової молитви, але вона перебуватиме в Божих руках, під Його охороною та керівництвом. І навіть якщо вас не буде поруч, звичка звертатися до Бога за порадою та допомогою залишиться в неї назавжди.

У кожного з нас і наших дітей є свій «Голіаф». Погляньте на Давида. Виховання при царському дворі було випробуванням. Цар Вавилону хотів перетворити єврейську молодь на справжніх халдєїв.

Проте, вочевидь, Слово Боже настільки вкоренилося в цих молодих юнаках, що з усього, що їм викладали, вони завжди чітко усвідомлювали, де істина, а де омана. Батьки Давида звершили чудову роботу, виховавши в синові здатність твердо протистояти спокусам, навчивши його вірності та послуху Богові.

ДРУГИЙ КАМІНЧИК ПІДТРИМКА

В історії про Давида важливо те, що під час випробувань поруч із ним були його благочестиві друзі: Ананія, Мисаїл та Азарія. Твердість їхньої віри виявилася пізніше, під час випробування у вогненній печі. Давид обрав собі в друзі саме цих трьох, адже їх пов'язувала спільна віра та спільні цінності. І коли не було духовного керівництва дорослих, вони підтримували одне одного у вірі, заохочуючи непохитно відстоювати її.

Батьки, заохочуйте дружбу своїх дітей з тими, хто робить добрі вчинки, хто не говорить поганих слів, хто шанобливо ставиться до вчителів і старших. Поясніть їм, що дружба з недобрими людьми – це як гра з вогнем. З першого ж дня моліться, щоб Господь послав вашій дитині хороших друзів. Та й з боку батьків уміння підбадьорювати та заохочувати – це теж своєрідне мистецтво. Не залишайте свою дитину без цієї підтримки.

ТРЕТІЙ КАМІНЧИК САМОДИСЦИПЛІНА

Щоб виховати в дітях твердість, необхідна підготовка, перш ніж вони опиняться в ситуації, яка вимагатиме від них рішучості. Самодисципліна поступово формується протягом усього життя. Бути дисциплінованим – означає жертвувати негайним задоволенням своїх бажань заради того, щоб гарантувати довготривалий результат. У цьому питанні не може бути дрібниць. Наприклад:

– вчасно збираючись до школи, дитина вчиться пунктуальності;

– щовечора виконуючи домашнє завдання, вона отримує можливість доводити до кінця всі свої справи;

– дбаючи про молодших братів і сестер, дитина дізнається: щоб не сваритися, треба вміти прощати;

– вчасно лягаючи спати, вона згодом переконується, що режим сприяє відчуттю бадьорості зранку й позитивному настрою впродовж дня;

– дивлячись людям у вічі, ясно висловлюючись і з повагою відгукуючись про інших, дитина розуміє, що багато чого залежить від дрібниць.

ЧЕТВЕРТИЙ КАМІНЧИК УМІННЯ РОБИТИ ПРАВИЛЬНИЙ ВИБІР

Уміння робити правильний вибір слід виховувати в дитині змалку. Уже трирічна дитина може впоратися із цим завданням. Почати можна з вибору кольору колготок, а потім поступово ускладнювати завдання. Батькам важливо давати повну інформацію про добро і зло, тобто до чого призведе той чи інший вибір. Згодом дитина переконується: що вона посіє, те й пожне, інакше кажучи, що вибере, те й отримає. І вже до 7-8 років вона зможе робити правильний вибір друзів і філімів. А якщо до підліткового віку ці навички не стануть набутими, це може погано закінчитися. Та якщо до початку дорослого життя дитина не навчиться адекватно оцінювати ситуацію й робити правильний вибір, це може коштувати їй зламаного життя.

П'ЯТИЙ КАМІНЧИК ПОЗИТИВНИЙ ВПЛИВ НА СВІТ

Ми не можемо повністю ізолювати дітей від світу. Спробувати зробити це – означає заохочувати в них байдужість, холодність, безсердечність у стосунках з людьми. Бог же бажає бачити в наших дітях співчуття до світу, турботу про фізичні та духовні потреби інших. Та при цьому вони мають твердо дотримуватися своїх християнських принципів, вміти відрізнити добро від зла. Стара й мертва риба здатна плисти тільки за течією. Проте по-справжньому живий лише той, хто має сили плисти проти течії.

Перетворене життя – як магніт: воно і приваблює, і відштовхує. Воно відштовхує тих, хто встав на шлях смерті, а притягує тих, хто побачив у ньому справжню силу та справжнє життя. Люди, які змінюють духовну атмосферу в школі, університеті, ніколи не бувають у більшості, їх – одиниці. Як співаєтья в одній християнській пісні: «Відважся бути Давидом, ризикни протистояти самотужки!».

Лідія Випущенко

ЗОЛОТІ ЗЕРНА МУДРОСТІ

– Немає у світі прекраснішої розкоші, ніж повнота вдячності.

– Кожен наш подих має бути хвалою Богові.

– Обмежуючи свою вдячність Богові, людина обмежує себе в благословеннях Божих.

– Подяка нічого не дає Богові, але наближає нас до Нього.

ЯК ПІДБАДЬОРИТИ ЛЮДИНУ?

1. Обійміть її.

2. Вислухайте її.

3. Знайдіть біблійну обітницю й помоліться разом з нею.

4. Запропонуйте свою допомогу.

5. Подаруйте їй що-небудь.

6. Скажіть приємні, добрі слова.

7. Запросіть у гості.

8. Поцікавтеся її улюбленим заняттям.

9. Напишіть їй електронного листа або надішліть листівку.

10. Зателефонуйте.

11. Просто будьте поруч.

Автобуса довго не було, людей на зупинці ставало все більше й більше. Жінка подивилася на годинник.

«Спізнююся, – з прикритістю подумала вона. – Але що вдієш? Іти пішки? Теж не вихід. Якщо зараз приїде автобус, то запізнюся лише на 10 хвилин. А якщо піду пішки – значно більше».

З такими думками жінка підійшла до журнального кіоску, аби швидше минув час. Очима пробігала по вітрині, читаючи назви журналів.

«Единственная», – прочитавши цю назву, відчула, як знову защеміло в душі від давнього болю. Спогади понесли її в далеку юність, і гіркий клубок несподівано застряг у горлі.

Навіщо заперечувати неприємну правду – як жінка, вона ніколи не відчувала себе єдиною! Уперше біль відчувала ще в школі, коли світло-русявий, блакитноокий хлопчина, що сидів з нею за однією партою, після двох тижнів приємного романтичного ставлення несподівано пішов проводити новеньку, яка з'явилася у їхньому класі того похмурого дня. Це було так давно і здавалося неправдою. Але якби це був єдиний випадок, можна було б просто проспівати рядки старої, не знайомої для нового покоління пісні: «Первая любовь придет и уйдет, как прилив и отлив», й усміхнутися короткій миті своєї історії.

Однак пам'ять перегортала сторінки минулого. Згадувалися імена й обличчя. Для жодного з них вона не стала єдиною!

Згадалася радісна мить, коли вальс Мендельсона пролунав на честь її довгоочікуваної взаємної любові. Але, на жаль, біль увірвався в її життя і після цієї щасливої хвилини. Навіть у шлюбі вона не стала єдиною! Звичайно, перемагаючи біль, вона пробачила. Любов не померла. Дім вистояв. Діти виросли й залишили затишне гніздечко. Але журнал з яскравою

обкладинкою на вітрині кіоску знову нагадав їй гірку правду, десь у глибині душі знову відгукнувся цей щемливий біль – вона ніколи не відчувала себе єдиною!

Нарешті приїхав автобус. Жінці пощастило втиснутися. Десять хвилин у переповненому автобусі перервали невеселі думки вдячністю Богові за те, що запізнення на роботу не буде катастрофічним.

Опинившись на свіжому повітрі, відчувши свободу руху після автобусного полону, вона зловила себе на думці, що знову дякує Богові. Позитивний настрій почав повертатися. Несподівано згадався біблійний текст: «Не бійся, бо сорому ти не зазнаєш». Невже це Господь звертається до неї особисто? Вона відчувала прилив крові, а руки потягнулися до телефону.

Жінка відкрила завантажену в телефон електронну версію Біблії та знайшла повний текст: «Не бійся, бо сорому ти не зазнаєш, і не соромся, бо не будеш застиджена, бо про сором свого юнацтва забудеш, а ганьби удівства свого ти не будеш уже пам'ятати!.. Бо Муж твій, Творець твій, – Господь Саваот Йому Ймення, а твій Викупитель – Святий Ізраїлів, – Він Богом усієї землі буде званий! Бо Господь був покликав тебе, як покинуту жінку й засмучену духом, і як жінку юнацтва Свого, як була ти відкинута, каже твій Бог» (Ісаї 54:4-6). Як ланки золотого ланцюжка, один спогад поєднувався з іншим, зцілюючи її біль. Згадалися прояви Божої милості: який Він чуйний до потреб її душі! Згадалися також численні моменти Його особливої турботи в усіх сферах життя. А ось сплигли в пам'яті слова з книги, яку дуже цінувала. Уже ввечері, прийшовши додому, знайшла ці дорожці слова – не дарма вони були підкреслені в книзі червоним олівцем! «Він знає кожного на ім'я і піклується

про кожну людину, так ніби ця людина – єдина в усьому світі, за кого був відданий улюблений Син Божий» (Е. Уайт. Дорога до Христа, с. 100). М'який, зцілювальний бальзам поступово наповнював її серце. Сльози вдячності повільно текли по щоках. Одна за одною згадувалися яскраві Господні обітниця, затуляючи собою кожний негативний спогад. «Здалека Господь з'явився мені та й промовив: Я вічним коханням тебе покохав, тому милість тобі виявляю!» (Єрем. 31:3); «Я – Господь, Бог твій, що навчає тебе про корисне, що провадить тебе по дорозі, якою ти маєш ходити» (Ісаї 48:17); «Знаємо, що тим, які люблять Бога, які покликані за Його передбаченням, все сприяє до добра» (Римл. 8:28); «І дав Ти мені щит спасіння Свого, а правця Твоя підпирає мене, і чинить великим мене Твоя поміч» (Псал. 18:36); «Надійся на Господа й добре чини, землю замешкуй та правди дотримуй! Хай Господь буде розкіш твоя, – і Він сповнить тобі твого серця бажання!» (Псал. 37:3, 4).

Кімната наповнилася відображенням яскравих барв заходу сонця. Жінка втерла сльози й підійшла до вікна. Несподівано серце затремтіло. Прямо перед нею на небосхилі сяяла в променях призахідного сонця маленька хмаринка у формі серця.

«Господи, який же Ти близький і дорогий мені! – молитва подяки вирвалася зі зціленої від потаємного болю душі. – Яка я щаслива бути Твоєю... єдиною! Дякую, мій Боже! Дякую за чуйність і ніжність! Дякую за зцілення!»

Повільно догорав захід. А хмаринка, змінюючи відтінки, не поспішала розчинятися у вечірньому небі. Це була незабутня картина – картина несподіваного осяяння і щастя над захід сонця.

Н. А.

НЕ ПРОЩАТИ – НЕРОЗУМНО

Не тримайте в собі злості. Пробачте ваших ворогів – ніщо не може дошкулити їм більше.

«Прощення має бути як анульований вексель – порваний навіпіл і спалений, щоб уже ніколи не свідчити проти будь-кого» (Генрі Уорд Бічер). Господь буде діяти у вашому житті з особливою силою, коли ви відмовитеся мстити та зважитеся пробачити образу. «Той, хто не може пробачити, руйнує міст, по якому, можливо, йому одного разу буде необхідно пройти», – сказав Ларрі Білат. Ненависть, гіркота й помста руйнують людські стосунки.

Люди найбільше потребують любові тоді, коли вони найменше її заслуговують. Прощення зцілює, непростення ранить. У Євангелії від Матвія сказано: «Домовляйся швидко зі своїм противником, доки ти з ним на дорозі» (5:25). Найкраще зцілення – швидке зцілення.

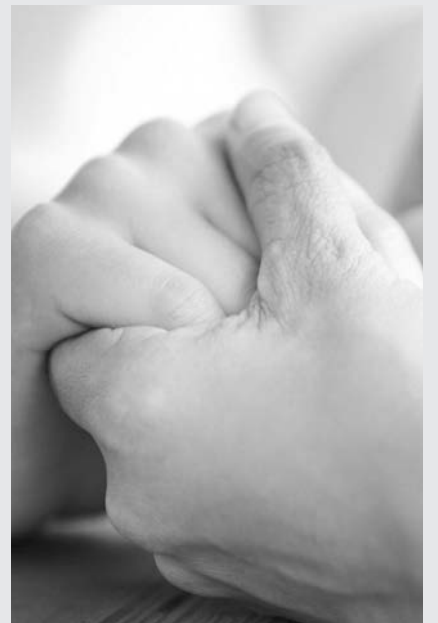
Ви не зможете стати лідером, намагаючись звести з кимось рахунки. Змусити вас відчувати себе ображеним – у цьому полягає стратегія сатани; таким чином він може утримувати вас від виконання волі Божої. Коли ми думаємо про нашу образу, неприємності примножуються; коли ми думаємо про Бога, неприємні думки зникають.

Своїм непростенням ви завдаєте удару власній долі. Ненависть убиває вашу мрію. Наслідки непростення значно болісніші, ніж причини, що його викликали.

Це правда, що той, хто вибачає, зупиняє сварку. Поплескати людину по плечу – найкращий засіб погасити назріваюче зіткнення. Завдяки прощенню ви можете уникнути гніву, не платити високу ціну за ненависть і не витрачати енергію даремно. Християнина відрізняють дві риси: здатність давати і здатність прощати.

Ненависть робить вас нещасними. Непрощення спричиняє значно більше руйнувань у тій посудині, у якій зберігається, ніж тому об'єкту, на який виливається.

Письменник Норман Казинз сказав: «Життя – це захоплива пригода прощення». Нехай ваше життя буде саме таким.

БУТИ СОБОЮ

Кімната, занурена в нічну темряву, несподівано освітілася. Я здивовано розплющила очі й тієї ж миті почувала тривожний гуркіт травневого грому. Світло й темрява, немов борючись за першість, багаторазово взаємозамінювалися. Сильний вітер настирливо стукав у вікно і потім почав зривати листя з дерев, а то й зовсім виривав їх з корінням. Через деякий час усе затихло, лише тихенько шумів дощ. Мерехтіння в кімнаті припинилося, запанувала ніч. Звернувши увагу на те, що ніч також змусила зупинитися електронні прилади, я зрозуміла, що вітер завдав шкоди не лише деревам, а й електричним проводам.

Уранці у ванній зі свічкою я намагалася причепуритися. Вдивляючись у сонний вираз, я подумала про те, що навіть у найкращий час доби – із зачіскою і макіяжем – ми часто спонукаємо інших дивитися на нас в приглушеному світлі. Після ранкових

процедур ми замислюємося про внутрішню красу, намагаючись бути схожими на кого завгодно, тільки не на самих себе.

Вийшовши з ванної та нарікаючи на те, що не зможу зігрітися чашкою чаю (у той день треба було встати дуже рано), я все ж зробила кілька кроків у напрямку до темної кухні. І раптом я побачила зелені вогники на плиті. «Цікаво, наскільки менше витекло б сліз воску моєї свічки, якби я здогадалася ввімкнути світло раніше?» – подумала я.

...Залишаючись у темряві, ми намагаємося облагородити своє обличчя та прикрасити його визнанням і схваленням макіяжем думок, замість того щоб, наповнившись світлом, прикрасити його якостями своєї душі.

Марина Миронова

ТЕРПІННЯ І ПЕРЛИ

Багато хто, напевно, знає, як утворюються перли. Дехто вважає, що це захисна реакція молюска на зовнішні обставини. Якщо в мушлю потрапляє чужорідне тіло, наприклад, піщинка, яка впливає в тіло молюска й подразнює його, то, намагаючись захистити себе від болю та незручностей, молюск починає виділяти особливу рідину – секрет, – огортаючи цю піщинку перламутром. І через деякий час подразник, який завдавав болю, перетворюється на перлину!

«Ліпший від силача, хто не скорий до гніву, хто ж панує над собою самим, ліпший від завойовника міста» (Прип. 16:32).

Десять заповідей для батьків

1. Не чекайте, що ваша дитина буде вашою копією. Допоможіть їй стати самою собою.
2. Не зганяйте на дитині свої образи, щоб вона потім не зганяла на вас свої. Адже що посієш, те й пожнеш.
3. Не вимагайте від дитини плати за все, що ви для неї робите. Ви дали їй життя, вона дасть життя іншим – це незворотний закон подяки.
4. Не думайте, що дитина – ваша власність, вона – Боже дитя.
5. Приймайте проблеми дитини, як свої.
6. Ніколи не принижуйте свою дитину.
7. Ніколи не кажіть, що жалкуєте про її народження.
8. Пам'ятайте: для дитини зроблено недостатньо, якщо не зроблено все, на що ви здатні.
9. Не робіть чужій дитині того, чого не хотіли б, щоб інші зробили вашій.
10. Любіть свою дитину будь-якою: маленькою і дорослою, здоровою і хворою. Радійте тому, що вона з вами, і дякуйте Богові за це свято.

ПЕРША ДОПОМОГА - ПРИ ЕМОЦІЙНИХ ТРАВМАХ

Практично кожна людина відчуває у своєму житті гострий біль нехтування. Відчуття нехтування виникає в дитини, коли її потреби ігноруються, і тоді вона відчуває свою непотрібність та маловажність. Усі наступні роки життя людина страждає від завданої шкоди при формуванні характеру на початку життя. Тому дуже важливо зробити все, щоб ваша дитина не відчувала себе знехтуваною.

Діти часто падають і можуть порізатися або подряпані. Це видимі травми. У таких випадках ми завжди надаємо нашим дітям необхідну медичну допомогу. Такої ж невідкладної допомоги вимагають і емоційні травми. І якщо вона вчасно не надана, у душі дитини буде поширюватися хвороботворна емоційна інфекція під назвою «нехтування».

Отже, якщо ваша дитина засмучена, ображена або налякана, вам необхідно зробити практично те саме, що і при тілесній травмі.

1. Міцно притисніть дитину до себе. Обійми й підтримка дають маленькій людині впевненість у тому, що все добре.

2. Підбадьорте й заспокойте дитину. Спокійним голосом розрадіть й

підтримайте: «Усе буде добре, любий. Я люблю тебе. Усе владнається».

3. Не ігноруйте проблему, вдаючи, ніби нічого не сталося. Якщо дитина відчуває себе травмованою, то вона справді травмована. Опишіть словами те, що сталося, і ті емоційні страждання, які перенесла дитина: «Ти злякалася, коли мама пішла, чи не так?»

4. Якщо дитина старша, попросіть її розповісти про те, що сталося. Звертайте увагу не тільки на те, що вона розповідає, але також на її жести й емоції. Чим докладніше дитина розповість про подію, висловлюючи свої емоції, тим швидше зцілится. А те, що дитина довіряє своїм батькам, створює передумови для майбутніх довірливих бесід. Оскільки батьки представляють дітям Бога, то таке спілкування навчає їх того, що Господь теж готовий вислухати й допомогти.

5. Покажіть дітям, що їхнє благополуччя важливе для вас. Захищайте скривджених дітей і допомагайте їм подолати кризу, де б вона не виникла, – удома чи поза домом.

6. Приймайте рішучі дії для припинення подальших несправедливих учинків стосовно дітей. Якщо хтось образив вашу дитину, ви зобов'язані

вжити всіх необхідних заходів, щоб таке більше ніколи не повторилося. Готовність захистити дитину від несправедливості покаже їй, що вона не самотня. Вчинивши так, ви дасте дитині відчуття, що вона вам не байдужа й дорога.

7. Створюйте навколо вашої дитини огорожу з молитов і просіть у Бога мудрості для успішного подолання наслідків образ. Звертаючись до Бога за допомогою, ви служите прикладом для своїх дітей, зміцнюєте їхню віру в те, що Він може зцілити травму нехтування, вплив якої на їхні думки, почуття і вчинки може завадити їм стати емоційно зрілими особистостями. Батьки повинні повторювати слова, сказані 2000 років тому одним батьком: «Вірю, допоможи моєму невірству!» (Марк 9:24). Можливо, ми не побачимо негайного результату, але в ньому можна бути так само впевненими, як і в тому, що завтрашній день неодмінно настане.

Приймаючи нас, Бог немовби дає нам страховий поліс, але не як захист від майбутніх нещасних випадків, а як гарантію того, що, якими б важкими не були травми, Він обіцяє зцілення. А наша роль полягає в тому, щоб міцно триматися обітниць Божих щодо спасіння наших дітей. «Не бійся, бо Я ж із тобою! Зі сходу згромаджу насіння твоє, і з заходу тебе позбираю. Скажу півночі: Дай, а до півдня: Не стримуй! Поприводь ти синів моїх здалека, а дочки мої – від окраїн землі, і кожного, хто тільки зветься Іменням Моїм, і кого Я на славу Свою був створив, кого вформував та кого Я вчинив» (Ісаї 43:5-7).

Підготувала
Ю. Коровіна

ДИВО УСИНОВЛЕННЯ

Якби сім років тому мені сказали, що ми з чоловіком станемо батьками трьох прийомних дітей, я б розсміялася. Якби шість років тому мені сказали, що я любитиму їх так само, як і своїх рідних, я б не повірила. Якби п'ять років тому мені сказали, що мої прийомні та рідні доньки стануть для мене просто дітьми, а одна для одної – просто сестричками, мені було б над чим замислитися. Утім, сьогодні це реальність мого життя.

Багато людей думають: «Так, усиновлення – це, безумовно, дуже добре. Ми пишаємося тими, хто приймає чужу дитину у свою сім'ю. Однак це не для нас. У нас немає великого будинку, ми не впевнені, що зможемо забезпечити дитину всім необхідним. Ми не впевнені, що зможемо завжди, незважаючи ні на що, любити її, не розділяти дітей на „наших“ і „не зовсім наших“, приймати дитину такою, яка вона є, і не боятися генетичної спадковості».

Диво усиновлення – як чудо народження. Ось вона, дитина, така особлива, з'являється у твоєму житті. І, можливо, ти – той, хто їй потрібен. Бог довіряє нам дорогоцінний скарб:

дитину, її долю. І не так важливо, чи народив ти її, – важливо, чи виносив ти її у своєму серці. Тоді вона стане для тебе найріднішою.

Дитина – це диво, це щастя, це праця, яка винагороджується поглядом її очей, усмішкою, обіймами ніжних ручень, довірою своїх секретів, пошуком у тебе поради. І чим більше вкладаєш у неї, тим вона для тебе дорожча.

Маленькие глазки, нежные ручки, Словно это сказка в дом пришла с ребенком. Счастье встать среди ночи, солнышко увидеть – То улыбка дочки! Как ее обидеть?..

Бажаю вам усвідомити й прийняти у своє життя це щастя: бути рідними батьками дітям, не рідним по крові!

Вікторія

ЛИМОННИЙ ПИРІГ

Інгредієнти:

Тісто:

- 1 скл. вівсяних пластівців
- 1 скл. кокосової стружки
- ¼ ч.л. солі
- 4-5 ст.л. води

Начинка:

- 2 скл. ананасного соку
- 1 скл. апельсинового соку
- 6 ст. л. кукурудзяного крохмалю
- ½-½ ст. меду або цукру
- ½ ч.л. солі
- ¼ ст. лимонного соку
- 1 ст. л. подрібненої на дрібній терці шкірки лимона

Приготування:

1. Подрібнити на кавомолці вівсяні пластівці та кокосову стружку, додати воду й сіль, добре вимісити руками, викласти на деко завтовшки 0,5 см. Випікати 20 хвилин за температури 150° С.

2. Для приготування начинки помістити в блендер усі інгредієнти, збити, вилити в каструлю й варити на помірному вогні до загустіння, постійно помішуючи, гарячим вилити на випечений корж.

3. Поставити в холодне місце для застигання. Прикрасити.

ПЕРСИКОВЕ МОРОЗИВО

Інгредієнти:

- 1 скл. арахісу (підсушити й очистити від лушпиння)
- ¼ - 1/3 скл. меду
- 4 ½ скл. зрілих персиків без кісточок (свіжих або консервованих)
- 3 ст. л. апельсинового соку (за бажання)

Приготування:

1. Усі інгредієнти з'єднати та збити в блендері, потім заморозити в морозилці.

2. Вийняти, дати трохи підтанути й знову збити в блендері. Це надасть морозиву м'якості та пористості.

3. Розкласти по креманках і знову заморозити.

ЗАПІКАНКА «ДЖОЙС»

КАШТАНИ

Інгредієнти:

- 4 картоплини
- 1 скл. горіхів або арахісу
- 4 ст. л. меду
- 1 пакетик ванільного цукру
- 1 ст.л. сухого напою «Галич» («Ранок», «Галка»)
- ½ ч.л. солі
- ¼ скл. родзинок
- 1 пакет кокосової стружки

Приготування:

1. Горіхи злегка підсушити в духовці.
2. Картоплю спекти зі шкіркою, очистити, пропустити через м'ясорубку разом з горіхами та родзинками.

3. Змішати всі інгредієнти, за винятком кокосової стружки.

4. Сформувати цукерки у вигляді кульок, обкачати в кокосовій стружці. Виставити на холод.

Інгредієнти:

- 1. 4-8 яблук
- 2. 1 скл. родзинок
- 1 скл. борошна
- 1 ч.л. меленого коріандру
- ½ скл. цукру
- 1 ½ скл. фруктового соку (якщо він солодкий, то цукру не потрібно) або варення, розведеного водою
- 3. 5 скл. вівсяних пластівців
- 2 скл. борошна
- 1 ч.л. натуральної ванілі з цукром
- 100г кокосової стружки
- ½ скл. цукру
- 1 скл. олії
- ¾ скл. води

Приготування:

1. Порізати яблука й викласти на змащене олією деко.

2. Потім з'єднати продукти другої групи, добре перемішати й рівномірно залити яблука.

3. Змішати сухі продукти третьої групи і додати в них олію, перемішати й додати воду. Маса повинна бути грудкоподібна.

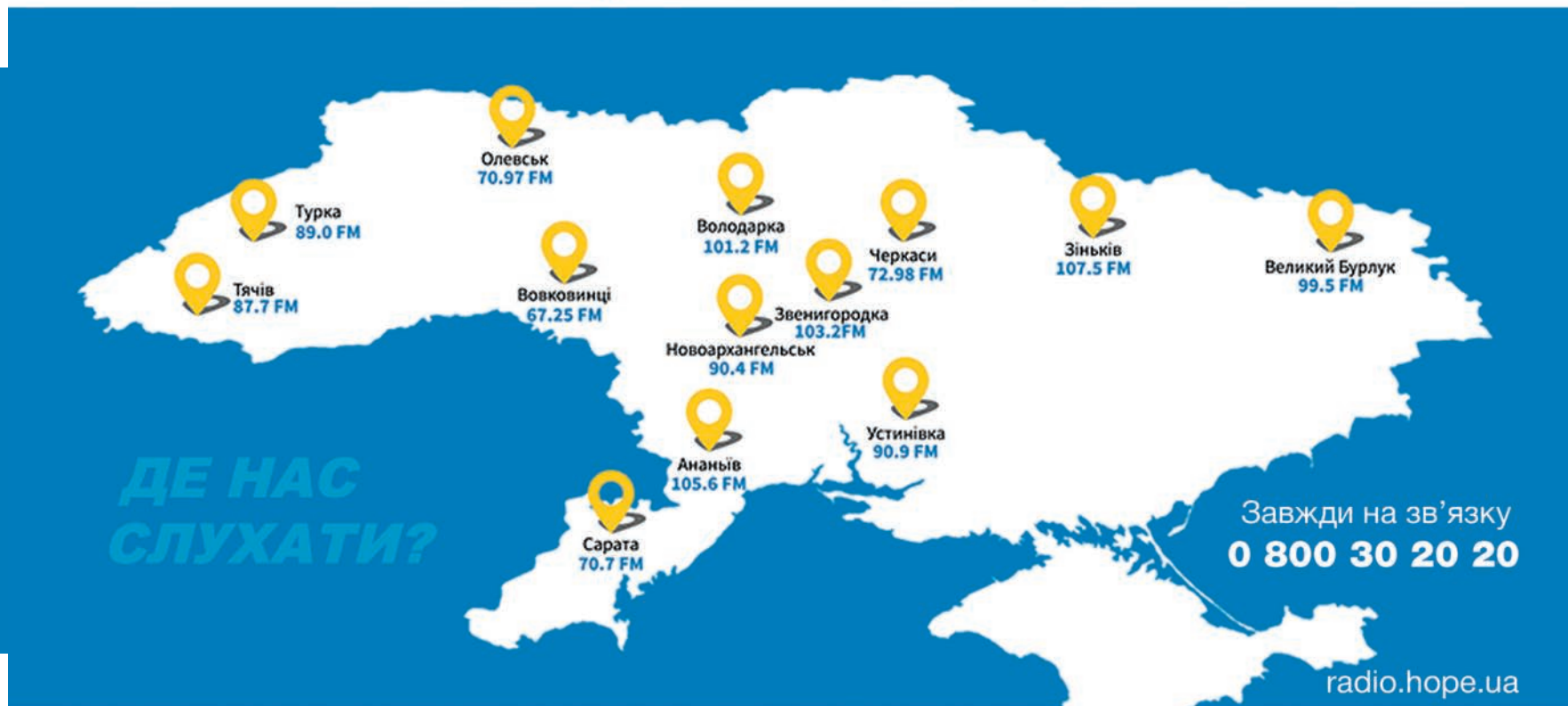
4. Рівномірно розподілити масу по всьому деку (висота може бути до 3см). Випікати за середньої температури 30 хвилин.

Зустрічайте
оновлене
християнське радіо!

Ми стали ще ближче та ще цікавішими...

РАДІО, ЯКЕ ДАРУЄ НАДІЮ...

R 500

РЕФОРМАЦІЯ

четвер
18:30

РЕФОРМАЦІЯ духу | розуму | віри | церкви | суспільства | нації | світу

ДИВІТЬСЯ НАС

НА СУПУТНИКУ
ASTRA 4A

SMART TV
LG, PHILIPS, SAMSUNG

У КАБ. МЕРЕЖАХ
ВАШОГО МІСТА

НА МОБ. ДОДАТКАХ
IOS, ANDROID

Теперь мы в App Store

Приложение: «LifeSource»

